

Ey Rabb'im! Sana nasıl şükredeyim ki? Benim şükürüm bile senin bir nimetindir

Eş-Şekûr: Az iyiliğe çok mükafat veren. Rızası için yapılan iyilikleri fazlası ve pek ziyadesi ile karşılık veren.

Cenab-ı Hak buyuruyor:

“Eğer Allah’a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr’dur, Halim’dir. ” (Teğabün, 17)

Şükür; teşekkür etmek, insanlık kurallarına uyarak nankörlük etmemek anlamlarına gelir. Şükretmeyen, verilen nimetlerin kimler tarafından verildiğini farketmeyn insan nankör bir insandır.

Şekûr, şükürü devam eden ve büyük-küçük ibadet ayrımı yapmaksızın şükürü bütün itaat edenleri kapsayandır.

Gerçek şükür, nimet verene şükretmekle eksikliğini itiraf etmektir. Bu yüzden Yüce Allah,

“Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın” (Sebe, 13) buyurunca,

Hz.Davud a.s.:

“Ey Rabb'im! Sana nasıl şükredeyim ki? Benim şükürüm bile senin bir nimetindir” demiş,

Yüce Allah da şöyle cevap vermiştir:

“İşte şimdi Beni tanıdın ve Bana şükrettin ey Davud! Çünkü şükretmenin de Benim bir nimetim olduğunu bildin”.

Nimete şükürle karşılık vermek, nimetlerin daha da artmasına vesile olur.

Cenab-ı Hak buyuruyor:

“...Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım..” (İbrahim,7)